

[Jens Thoft]

pantefogder, og så har vi sorteret alt ministerens skidt fra.

Så kommer vi til lovforslag nr. L 221. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi er tilhængere af, at folk, der skylder, skal betale, når de kan. Det er noget rod, at andre skatteydere må betale den skat, som folk ikke betaler, og vi er tilhængere af, at det offentlige inddriver sine restancer med en rimelig effektivitet, ingen tvivl om det. Men der må altså være grænser, og jeg synes, at ministeren med sit forslag er i gang med at overskride dem.

Jeg vil også godt nævne nogle eksempler fra den lovgivning, vi har, hvor jeg synes, at pantefogderne farer frem med bål og brand. En pressefotograf fik et rejselegat på 100.000 kr., og kl. 9 om morgenen næste dag læste man på pantefogedkontoret, at nu havde hun fået 100.000 kr., så hun kunne bliver dygtigere og bedre. Så ringede man til hende og spurgte: Er du hjemme, for så kommer vi og henter checken? Og det gjorde man så! Det finder jeg ikke acceptabelt, ud over at jeg mener, at det er tvivlsomt, om det overhovedet er lovligt, men det er en anden historie. Allerede i dag har vi altså eksempler på, at skattevæsenet farer frem med bål og brand, og jeg vil gerne skyde direkte på det københavnske skattevæsen. Det er muligt, at københavnere er nogle særlige slyngler, så det er årsagen til, at man har den holdning, men jeg vil gerne sige, at de eksempler, jeg har, hvor der virkelig er anledning til at kritisere den fremgangsmåde, der benyttes i dag, især er fra hovedstadsområdet. Vi skal være betænkelige ved at fare frem med bål og brand på den måde, som det somme tider sker.

Betingelsen for, at restancer kan inddrives ved udpantning, er efter vor mening, at der hos den pågældende skal foreligge forsæt eller grov uagtsomhed, og at grundlaget for beregningen af ydelsen har været så gennemskuelig, at de pågældende ydelsesmodtagere – pensionister, unge mennesker, folk, der har fået huslejetilskud – har haft en reel chance for at se, at nu tjener man mere end det, der var forudsættningen for ydelsen, så man bør gå på socialkontoret, eller hvor man skal hen, og gøre opmærksom på, at nu er forholdene ændret. Under disse tre forudsættninger har jeg ikke noget imod, at man strammer reglerne, men det er ufravigeligt, at de skal være opfyldt. Vi skal også være opmærksomme på, at ni tiendedele af de oplys-

ninger, som bruges til den slags beregninger, rent faktisk er fremskaffet af den pågældende myndighed selv gennem forskellige registersammenkøringer.

Endelig er jeg bekymret over, at ministeren i sit forslag specielt nævner ungdomsydelsen. Den er jo som bekendt afskaffet for længst, og jeg har beklageligvis ikke fået indtryk af, at regeringen vil genindføre den. Efter mit indtryk er det meningen, at denne strenge udpantningsregel skal gennemføres med tilbagevirkende kraft, og det ser jeg ingen grund til, det er jeg betænkelig ved.

Samarbejde mellem toldfogderne og de kommunale pantefogder kan SF umiddelbart tilslutte sig.

I øvrigt mener jeg, at i stedet for at koncentrere sig om at udpante fattigfolk med bål og brand bør man i det offentlige se på de gældssaneringsbestemmelser, der er, og anvende dem mere offensivt. Det var også vores tanke, at gældssaneringerne skulle anvendes på fattigfolk, men deres gæld er sjældent stor nok til, at de kan komme ind under de eksisterende regler. Jeg synes også, at told- og pantefogder bør afskrive restancer, hvor der ikke er noget specielt håb om at få dem inddrevet i en umiddelbar fremtid. Det er jo desværre sådan, at told- og skatterestancer er noget, som kan ligge som en tikkende bombe under den pågældende i årevis, og det synes jeg er noget rod.

Skruksager Skau (V):

Venstre kan støtte de to forslag vedrørende restanceinndrivelse og udpantningsret, som vi behandler nu. Formålet med de to love er at gennemføre nogle forenklinger, lette selve restanceinndrivelsen, få det effektiviseret noget mere, og nogle af tingene er også indeholdt i finanslovsaftalen, som blev indgået i december 1988.

Jeg vil også gerne sige klart, at vi har et samfund, hvor alle borgere, skatteydere og de, der har indkomster, må være med til at bære de fælles byrder. Når hr. Jens Thoft nævner fattigfolk, som ikke kan betale, må jeg gøre opmærksom på, at der bag en inddrivelse af skat har været en indkomst. Det er jo en nødvendighed for at kunne beregne en skat, således at de er med til at betale til vores fælles husholdning. Jeg synes også, det ligger i forslagene, at vi på en bedre måde kan sikre, at vi får midlerne ind til vore fælles kasser, staten, amter og kommuner.